

Koronavírus z prozreteľnosti: volanie ku kreatívnej láske

José Granados

Generálny predstavený Učeníkov Srdc Ježiša a Márie (www.dcj.m.org)

V týchto pôstnych dňoch čítame o exode izraelského ľudu z Egypta, ako ho Boh uchránil pred nepríjemnými ranami. Príbeh špeciálne ožíva kvôli epidémii, ktorú zažívame. A pripomína nám, že Bohu nie je cudzie nič z toho čo sa deje. „V твоjich rukách je môj osud“ (Ž 31, 16). Ten kto žije všetko cez vieru, s vierou prežíva aj koronavírus.

Prečo koronavírus? Aké sú jeho príčiny a dôsledky? O týchto nám môže povedať čosi biológ alebo lekár, psychológ alebo ekonóm. Ale len viera ponúka kompletný horizont, ktorý dáva jednotu všetkým čiastkovým pohľadom. Veriaci nemá všetky odpovede, ale pozná niekoho kto ich má. Pozná ho a vie ho vzývať, aby mu pomohol žiť zmysluplne túto hodinu. *Veriť v Boha znamená, že naše „prečo?“ sa môže pretransformovať na „za akým účelom“?*

Svätý Ján Pavol II. hovoril: „v programe Božieho kráľovstva je utrpenie prítomné za účelom vyprovokovať lásku, splodiť skutky lásky k blížnemu“ (*Salvifici Doloris 30*). Aj utrpenie spôsobené vírusom je tu *na to, aby* v nás oživilo lásku. Smerom k láske riadi prozreteľnosť celé stvorenie. Preto ten kto verí v prozreteľnosť, neodpovedá nedbalo alebo nezodpovedne, lež s inteligenciou lásky.

Láska sa v nás prebúdzá, v prvom rade preto, lebo si uvedomujeme aké hodnotné sú naše vzťahy, ktorých základom je naše telo. Tento vírus je ohrozením nášho života v spoločenstve. Kvôli nemu máme strach byť spolu, *spolupracovať*, izolujeme sa... Vírus nás raní priamo v srdci toho, čo je ľudské – povolanie k spoločenstvu. No zároveň sa učíme aké veľké je dobro, ktoré je v ohrození. Že bez *spolunažívania* nežijeme skutočne. Že nemôžeme prekviatať ako osamotené indivíduá, ale iba ako členovia jednej rodiny, školy, štvrte ... Vírus demaskuje lož individualizmu a svedčí o kráse spoločného dobra.

Po ďalšie, láska sa v nás prebúdzá, pretože utrpenie a úzkosť iných chápeme ako naše vlastné. Bolesť nás zjednocuje. V určitom zmysle sme sa všetci nakazili vírusom, pretože sa nakazilo naše spoločenstvo, naše mesto, náš národ. Blížia sa náročné momenty pre mnohé rodiny, pre starších, pre najzraniteľnejších. A bolesť znásobí medzi nami skutky lásky k blížnemu. Pre nebezpečenstvo osobného kontaktu bude potrebná inteligentná láska, ktorá vymyslí nové spôsoby prítomnosti. Technológia nám pomôže vyjadriť blízkosť a citovú podporu, ktoré nielenže neprenášajú vírus, ony nás proti nemu očkujú.

Prebudiť sa k láske bude znamenať, *po tretie*, prebudiť sa k novým spôsobom spoločnej práce. Okrem bolesti, ktorú spôsobuje vírus ako choroba, spôsobí aj bolesť úzkosti z nepoznaného, z neistoty čo a ako robiť, ako zrealizovať to množstvo každodenných úloh, z námahy kvôli zmene plánov a z toho, že musíme čakať.

Inteligentná a kreatívna láska bude láska učiteľov, ktorí neprerušia svoju pedagogickú misiu, ani neprestanú podporovať svojich študentov; láska rodičov, ktorí vymyslia nové aktivity a hry pre svoje deti; láska pastierov, ktorí prinesú pokrm svojim veriacim; láska rodín, ktoré sa budú inšpirovať a zdieľať nápady s inými rodinami.

Táto kreativita lásky nám nakoniec pomôže objaviť, že prameň lásky je nevyčerpatel'ny. A takto nás utrpenie prebudí, *po štvrté*, ak nasmerujeme náš pohľad na Boha, prameň a koryto všetkej lásky. Nútená izolácia nám môže pomôcť ponoriť sa viac do veľkej otázky o zmysle všetkého. Keďže vírus ohrozuje dych života a prítomnosť našich milovaných, pozýva nás pýtať sa na najposlednejšie tajomstvo tohto dychu a tejto lásky. Aký je ich pôvod a poslanie? A táto otázka nás privedie k objaveniu tváre Boha, ktorý odpovedal na utrpenie nie teoretizovaním, ale prítomnosťou: tým, že trpel s nami. On sa totiž stal telom, nakazil sa našim utrpením, aby ho ozdravil a vo sviatostiach svojho tela a krvi nám daroval zdravie.

Práve v tomto čase sa môže stať náročným prístup ku sviatostiam, predovšetkým k Eucharistii. Pamätajme preto, že Božia milosť naďalej pôsobí aj keď nemôžeme prijať Jeho telo. Totiž, pri každej svätej omši, aj keď bude kňaz sám, budeme prítomní všetci a jej milosť sa nás dotkne. A viera v prozreteľnosť vzbudí inteligentnú lásku, aby sa účinky Eucharistie predlžovali v našich životoch. Posilnime spoločnú modlitbu, čítajme nahlas Bibliu, modlime sa spoločne ranné chvály alebo nedeľné večery, vzývajte Máriu v modlitbe ruženca...

Je možné, že mnohí z nás zažijú to, čo je v Taliansku už realitou a budeme musieť prežiť tohtoročný pôst bez Eucharistie. Bude to spásnosné utrpenie, ak v nás prebudí lásku k živému Chlebu poslanému z neba. Ak nás naučí, že nemôžeme žiť bez Eucharistie, lieku nesmrteľnosti. V nej je totiž telo zmŕtvychvstalého Krista imúnne voči akémukoľvek vírusu; telo, ktoré je prameňom nášho života v spoločenstve. Ohrozenie vírusu v nás takto prebudí okrem lásky k blížnemu, ktorý trpí, aj nádej v lásku, ktorá nikdy nekončí. Budú nám zniet' v ušiach slová žalmistu: „Nebudeš sa báť moru, čo sa tmou zakráda, ani nákazy, čo pustoší na poludnie, lebo tvojím útočišťom je Pán, za ochrancu si si zvolil Najvyššieho“ (Ž 91, 5-6.9).

Neexistuje nič, čo by sa vymklo z pod kontroly Božej prozreteľnosti a Boh počíta s našou rozvahou (inteligenciou lásky), aby sme sa postavili epidémii, opierajúc sa jedni o druhých a robiac to so štedrosťou a kreativitou.

Jose Granados
Superior General